

To je zima...

Načrtna vzgoja mladine na smučeh - Turizem v Kranjski gori še vedno vprašanje zase - Na obisku pri tistih, ki imajo smučanje v učnem programu - Takih zimskih počitnic že dolgo ni bilo

◆ Vrvež na železniški postaji — tej ali oni. Vrvež, ki oznanja zimske počitnice, zimsko radost, ki jo ne moremo primerjati z ničemer drugim. Mesece in mesece se prijatelji belega športa vesele zimskih počitnic in letos so jim bile snežinke kar precej naklonjene. Gorenjska je pokrita z debelo snežno odejo kot že dolgo ne. Gornja Savska dolina je postala ena sama množica mladih obrazov — veselih, zagorelih, sproščenih...

◆ Obiskali smo vse tiste, ki so za tedeu ali dva zapuhtili megleno Ljubljano, ki so zamenjali zatohle učilnice s svežim in ostrim gorenjskim zrakom. Naš obisk nas je prepričal, da so po dolgih letih letos na vrsti spet prave zimske počitnice, take v snegu in ledu. Prav je, da so se dogovorili, da bodo tudi v prihodnje pomikali dobo šolskih počitnic tako, da bo snega, mraza in ledu dovolj za vse tiste, ki si želijo teh zimskih »rekvizitov«, ki jih nudi narava.

Najmodernejša smučarska šola

Se nikdar niso za mlade smučarje tako skrbeli kot v zadnjih letih. Letos je priskočila na pomoč še ugodna zima in tako se prava množica mladih smučarjev spušča po najrazličnejših strminah in moramo priznati, da smo nad znanjem in voljo teh mladih športnikov prijetno presenečeni. Pri tem moramo pohvaliti tudi skrb, ki jo posvečajo vodstva šol, da bi bile zimske počitnice njihovih dijakov čim lepše in čim koristnejše.

Prijetno je bilo gledati mlade smučarje ljubljanske Enotnosti, ki leto za letom v zimskih počitnicah resno trenirajo in mnogi strokovnjaki trdijo, da bo prav iz te skupine, ki jo vodi tov. Keber, zraslo nekaj vrhunskih alpskih smučarjev. Čeprav so še zelo mladi, jim v smučanju ni več dosti tujega.

Največ pa je seveda v Kranjski gori smučarjev srednješolcev. V zimskih počitnicah se bodo v Kranjski gori zvrstili tečajniki Tehnične srednje šole (splošna), Strojne šole in Elektro šole. Mimo njih še učiteljski iz Ljubljane in Kopra, Gradbena srednja šola, Grafična srednja šola, I. gimnazija in osnovna šola Zg. Siške. Vodstva teh šol so organizirala letos lasten ekonomat, imajo pa tudi svoje smučarske učitelje. Vadijo po najmodernejši avstrijski smučarski šoli, saj so se smučarski učitelji pred počitnicami seznanili z najnovejšimi tehničnimi dosežki avstrijskih smučarjev.

Posebej velja omeniti tečaje, ki jih prirejajo za dijake učiteljskega. Dogovorili so se namreč, da bodo 4 leta zaporedoma pošiljali na smučarske tečaje iste dijake, tako da bodo ti pridobili solidno smučarsko znanje, ki ga bodo lahko na šolah posredovali dijakom. S tem bodo dosegli, da bo smučanje postalo tudi na osemletkah enakovredno drugim športnim panogam,

kajti sedaj prav na teh šolah ni mogoče dosti storiti zaradi pomanjkanja smučarskih vaditeljev.

Omenili smo že, da so vodstva šol pokazala veliko razumevanje za smučarske tečaje. Vse tri tehnične srednje šole, splošna, strojna in elektro so prispevale po 50.000 din, tako da so morali dijaki prispevati za tečaj le po 3.500 din.

Obiskali smo še tabor Srednje vzgojiteljske šole, ki ima smučanje v svojem učnem programu. Dekleta iz cele Slovenije so organizirala svoj tabor — vse namreč same urejajo od kuhanja do organizacije — šola pa jim je pomagala s 150.000 dinarji dotacije. Zanimivo je, da dekleta s Srednje vzgojiteljske šole pravijo, da so jim zimske počitnice bolj všeč kot one, ki jih prevljujejo poleti na morju.

Seveda ima tudi Zveza Partizan celo vrsto tečajev. Najprej so se tam zbrali smučarji iz 23 društev iz cele Slovenije, ki so polagali izpite za republiške in društvene vaditelje ter za smučarske sodnike. Za njimi so prišla še dekleta, ki se bodo prav tako izurile za smučarske vaditelje.

Našeli smo samo nekaj drobtin iz Kranjske gore, saj je tam sedaj res pravi mladeniški, dijaški živčav in ob pogledu na mlade smučarje, ki se vztrajno spuščajo po strminah, ki si z veliko voljo nabirajo smučarsko znanje, pozabiš na mnoge turistične nevšečnosti in na vse tiste dobrine, ki bi jih lahko v Kranjski gori še odkrili. Upajmo pa, da bo prihodnje leto nekoliko boljše, saj je znano, da je zanimanje za smučanje iz leta v leto večje, da skoraj težko najdemo dijaka ali dijakinjo, ki si ne bi z veseljem pripel smučni na noge.

V Kranjski gori ni težko najti celo ko piko mladih smučarjev, ki nas presenečajo z dobro in tehnično dokaj izdelano vožnjo

Ni treba kaj posebno iskati, takihle smejuših obrazov je sredi zimskega veselja vedno dovolj

V Kranjski gori se letos lahko pohvalijo z otičnimi snežnimi razmerami, vendar dobre smučarje ni strah, čeprav je sneg hiter in se kljub temu brez pomišljanja zagodijo v dolino

Brez kepanja ni pravih zimskih počitnic

Rakole dolga vrsta je pred vzpenjačo — dobre pol ure je treba čakati, da se vsedeš na mrzli sedež in se odpelješ na Vitranc

Kranjskogorske slikanice

KRANJSKOGORSKI TURIZEM SE VEDNO ŠEPA TISTI, KI PRAVIJO, DA JE KRANJSKA GORA VELIKO ZIMSKO-SPORTNO SREDIŠČE, TRDE NAPACNO. RES — TO JE KRAJ, KI BI TO IME ZASLUŽIL IN BI SI GA LAHKO USTVARIL, Vendar mu za sedaj tega naslova še ne moremo priznati če naredimo po tej zimsko-sportni metropoli Gorenjske kratek turistični sprehod, bo morda kdo nekoliko presenečen.

Sredi turistične sezone, prav v času, ko je v Kranjski gori največ smučarjev, ko so snežne razmere najbolj ugodne, je mala žičnica pokvarjena. V času našega obiska je vozila samo velika žičnica, da si prišel na vrsto pa je bilo treba čakati povprečno 35 do 40 minut.

Zabeležili smo majhen napredek — ob vzpenjači so pričeli prodajati čaj za potrpežljive smučarje, ki so pripravljene v mrazu čakati po 40 minut, da pridejo na vrsto. Cena pa je precej odruška, čaj z rumom — 75 dinarjev. Za ta denar pa se lahko že trikrat pelješ z malo vzpenjačo.

Motel, ki so ga pričeli graditi pod žičnico in so ga obetalj za letošnjo zimo, stoji. Pričeli so z velikim elanom, sedaj pa je ostalo vse na mrtvi točki in nihče ne ve, kdaj bodo pričeli graditi naprej.

Ko smo že pri cenah, naj omenimo še to, da smo za »mikro kafilo« v Radečah plačali zelo čedno vsotico 400 dinarjev.

Proge so v Kranjski gori zelo slabe. Vzrok je v tem, da ni najti nikogar, ki bi jih vzdrževal. Od vrhne postaje vzpenjače pa do dna je toliko globokih lukenj in nevarnih mest, da voznja s smučmi ni noben užitek, pač pa mnogim povzroča precej strahu. En sam oskrbnik proge, ki bi delal na dan 3 ali 4 ure in metal sneg na mesta, kjer so največje luknje, bi lahko marsikaj pomagal. Vse kaže, da doslej to še ni nikomur prišlo na misel.

V Bedančevem domu na prvi postaji žičnice so nam tudi ponudili kosilo. Priznati pa moramo, da je bil obrok kaj nenavaden. Juha in kranjska klobasa. Da bi kaj drugega kuhali, se res ne izplača, na mje zaupala upravnica.

Skozi Kranjsko goro so sicer napeljali novo in moderno neonsko razsvetljavo, vendar kaj pomaga, ko se zelo pogosto zgodi, da zmanjka električnega toka. Tako je bilo tudi tokrat, ko smo morali večerjati ob svečah.

